

BIJSCHRIFT

denk niet in

HOKJES

maar in

HARTJES

Uitgeverij Muurkranten - Monnikenwerve 1 - 8000 Brugge

Redactie: Jef Bergaert - Mark Van de Voorde - Anton Vanaspolder - Erika Neethling - Ludwig Vanderbeke - Beeld: Getty Images - ©UM - Pagina 1228

Interesse voor
onze uitgaven?
www.muurkranten.be

Hoewel ik weinig kaas gegeten heb van de evolutieleer, lijkt hokjesdenken mij een haast natuurlijk gegeven of ontwikkeling. Mensen beoordelen elkaar op basis van uiterlijke kenmerken, die ze genetisch of ervaringsgewijs aan bepaalde eigenschappen koppelen. Van personen die er zoals jou uitzien hoef je niks of minder te vrezen – van mensen met een andere huidskleur of zekere typische trekken moet je dan weer wel op je hoede zijn! Een perfect verklaarbare en terechte reactie zo stellen de biologen, zeker als ze het neodarwinisme aanhangen. Maar moeten wij ons hier ook werkelijk bij neerleggen omdat wij nu eenmaal zo geprogrammeerd of geëvolueerd zijn? Zetten we niet beter onze vooroordelen aan de kant om met open vizier en geest de andere tegemoet te stappen? Wars en los van alle beperkingen en geslotenheid iedereen de kans geven om te tonen wie ze zijn en wat ze echt waard zijn? Misschien is dit meteen ook het geheim van elke goede relatie of huwelijk: tegen beter weten in elkaar ruimte blijven geven, het hart blijven openstellen ondanks een grillige en hobbelige levensweg samen. Dit vraagt wilskracht en discipline die enkel uit mild vertrouwen en hartelijkheid kan sproeten. De slechte gewoontes of het gênante gedrag – het hokje van hij of zij doet het weer – verdwijnen er niet door maar worden ruimhartig en mild aanvaard. Het strakke hokje wordt omgevormd tot een tedere hartvorm.

Ludwig Vanderbeke